

РЕШЕНИЕ

№ 5303

гр. София, 02.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 22.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3351** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК] с адрес на управление: [населено място], [улица], чрез юрисконсулт Щ. Р. срещу Решение № Ж-216 от 25.03.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), според което са дадени следните задължителни указания: 1. „В срок до 14 дни след получаването на решението [фирма] да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно чл. 91, ал.1 от Наредба №6, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на [фирма] за присъединяване на „Ф. 30 kWp”, предвидена за изграждане по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ IV-163 и в УПИ VI-163, в кв. 26 на [населено място], [община], област Х.“; 2. „В седемдневен срок след приключване дейностите по т.1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.“

Становища на страните:

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на решението, поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излагат се и доводи за нищожност на издаденото решение. Според жалбоподателя не е налице нарушение от процесното дружество Моли се решението в да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание юрк. Р. поддържа жалбата. Претендира разноси по делото, за които представя списък.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрисконсулт Н. оспорва жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена. Представят подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно уведомена, не изпраща процесуален представител.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

На 29.08.2019 г. от [фирма] е подадено заявление до [фирма] за проучване на условията и начина на присъединяване на Фотоволтаична централа (Ф.) „Б.“ с мощност 30 kWp в УПИ IV-163 и в УПИ VI-163, в кв. 26 на [населено място], [община], област Х..

От [фирма] е издадено Становище № 4392481/29.08.2019 г. /лист 141-142/, с което е направен отказ, поради изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности към въздушен електропровод (ВЛ) 20 kV „Българин“, захранващ [населено място]. От електроразпределителното дружество е посочено, че в следващите две години не се очаква промяна на ситуацията. Е. дружество е посочило, че процесната Ф. не може да бъде присъединена без да се извърши съществена реконструкция на това електрическо съоръжение, като противното би създавало влошаване на качество на електрическата енергия, която доставя чрез това съоръжение до обектите на потребителите в района. От [фирма] е посочено, че при присъединяването на всяка нова електроцентрала е необходимо да бъдат запазени всички параметри на качеството на напрежение за съществуващите присъединени към мрежата клиенти според БДС EN 5016. Отклонението от номиналното напрежение трябва да бъде $\pm 10\%$ от номиналното, като номиналните напрежения за мрежа ниско напрежение са 230/400 V, а за мрежа средно напрежение – 6/10/20kV.

В изпратеното становище [фирма] посочва, че това е повторна процедура на [фирма] по присъединяване на процесния обект. В копие изпратено до КЕВР на предишна жалба се твърди, че в предишно становище за присъединяване на същия обект има условия, които са в противоречие със закона. Поставено е условие за поемане от производителя на разходите за модернизация, реконструкция и монтаж на съоръжения извън имота му. В Решение №Ж-462 от 2019 г. Комисията е прекратила предишна преписка, определяйки жалбата за присъединяване на обекта като неоснователна поради изтекли стокова по Наредба № 6 от 24 февруари 2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи. В решението Комисията е посочила, че при издаденото становище не е спазен чл. 27, ал.1 от ЗЕВИ и на инвеститора са вменени неправомерно разходи по модернизация и реконструкция за неговата сметка на електропровод 20 Kv „Българин“.

Във връзка с издаденото становище 4392481/29.08.2019 г., от [фирма], чрез Х. Х. - управител до КЕВР, е подадена жалба с вх. № Е-12-00-368/30.09.2019 г.

В отговор на жалбата е прието Решение № Ж-216 от 25.03.2020г. на КЕВР.

В решението е посочено, че по същество издаденият от дружеството документ представлява отказ от изпълнение на лицензионни и законови задължения на оператора на електроразпределителната мрежа. Изложено е, че от [фирма] не са

изпълнени изискванията на чл.91, ал.1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, въпреки че за тази услуга е получило заплащане на цена за проучване съгласно чл. 87, ал.2, т.2 от същата наредба. Според КЕВР, [фирма] неправомерно е издало Становище №4392481/29.08.2019г., с което е прекратило процедурата по присъединяване, вместо да определи условията за присъединяване съгласно сроковете и реда, предвидени в Наредба №6 след полученото от [фирма] Заявление за проучване условията за присъединяване на Ф. 30 kWp в УПИ IV-163 и в УПИ VI-163, в кв. 26 на [населено място], [община], област Х..

Решение № Ж-216 от 25.03.2020г. на КЕВР е връчено на [фирма] на 31.03.2020 г., видно от приложеното известие за доставяне /лист 124/. Жалбата от [фирма], с която решението се оспорва пред Административен съд София-град е подадена чрез КЕВР с вх. № Е-12-00-368 от 03.04.2020 г.

В открито съдебно заседание на 22.04.2021 г. е изслушано и прието заключение на съдебно-техническа експертиза. Според заключението на вещото лице, към момента на изготвяне на заключението общата присъединена генераторна мощност от ВЕИ към В. 20 kV „В.“ е 2204 kW. Електрозахранването на [населено място], общ. Х., в което попада имота на [фирма] се осъществява от В. 20 kV „Българин“ от п/ст 110.20kV „Х.“. Вещото лице е посочил, че изчисленото отклонение на напрежението при съществуващо положение е 957 V. Допустимата стойност на напрежението в мрежи СрН (22, 0 kV) не е превишена, докато от гледна точка на приетите от ЕР „ЮГ“ вътрешни технически и организационни правила, отклонението на напрежението превишава приетото с 2 %. Посочва още, че от гледна точка на максималното възможно напрежение в мрежа СрН, което е 22, 0 kV не се превишава, а от гледна точка на приетите от ЕР „ЮГ“ вътрешни технически и организационни правила отклонението на напрежението превишава приетото 2 %.

Изводите на експерта не се оспорват по същество от страните. Изложени са възражения от процесуалния представител на ответника за неотнормост на тези изводи към процесния спор както и че заключението е изготвено в хипотетичен режим.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира и правните си изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като е подадена в срок от надлежна страна – дружество адресат на процесното решение. разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ) Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно, ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатира съществени нарушения на

административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на решението. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Съдът намира, че решението е в съответствие с материалния закон.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II "Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ".

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7).

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа

мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В ал. 2 е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 /общият ред/ не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл.31 и чл.32.

В настоящия случай липсва спор по фактите по делото и от същите е видно, че заявленията за проучване обект – Ф. е с мощност 30 kWp. Налице е и яснота и относно вида и предназначението на земята върху която следва да бъде изградена Ф.. Следователно [фирма] отговаря на изискванията на чл. 24, ал.1, т. 1 от ЗЕВИ.

Спорът по делото е материалноправен и се свежда до това дали отказът на оператора на разпределителната мрежа за присъединяване на процесните Ф. с мотив за изчерпан капацитет на съществуващия въздушен електропровод 20 kV „Българин“, подстанция „Х.“ е законосъобразен.

С оглед цитираните по-горе правни норми, съдът намира, за правилни и законосъобразни изводите на КЕВР за липса на материалноправна предпоставка за отказ от изпълнение на лицензионни му задължения на оператора на електроразпределителната мрежа. Това е така, тъй като осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както се посочи по-горе е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се

определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по, ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата (чл. 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (чл. 90, ал. 1), или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (чл. 91, ал. 1). В Наредба № 6 не е предвидено изрично, че в случай на прекратяване на процедурата по чл. 88, ал. 7 актът може се обжалва пред КЕВР. С оглед обаче на общото правило на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ и обстоятелството, че прекратяването на процедурата има идентични на отказа и дори по-неблагоприятни последици, доколкото при отказ операторът следва да предложи нов срок за договаряне, няма причина да бъде ограничена възможността на лицата да обжалват пред КЕВР прекратяването по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, още повече, че обжалване се предвижда дори за благоприятния по принцип акт - писменото становище с условията за присъединяване.

В настоящия случай, от страна на [фирма], при разглеждане на подаденото заявление не са били изпълнени предпоставките по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, при които операторът на разпределителната мрежа може да прекрати процедурата - след като е поискана от лицето допълнителна информация и същата не е предоставена, съответно ако документите са непълни или не отговарят на изискванията на Наредбата. В случая операторът на мрежата не е поискал от лицето допълнителна информация, а директно е пристъпило към прекратяване на процедурата. Следователно, в случая не се спазени задължителните етапи на процедурата по чл. 88, ал. 3-6 от Наредба № 6 и лицето, подало заявлението, е лишено от възможността да обоснове и докаже, че отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. При това положение следва да се приеме, че жалбоподателят не е спазил разпоредбите на чл. 88 и прекратяването на процедурата съставлява неизпълнение на неговото лицензионно и законово задължение да се произнесе по един от предвидените в чл. 90 и чл. 91 от Наредба № 6 начини, като мотивирано откаже присъединяването или предостави писмено становище с условията за присъединяване.

Тъй като обаче, от една страна, [фирма] е прекратило процедурата, въпреки че не е спазило реда и условията за това по чл. 88, ал. 3 - 7 от Наредба № 6, а от друга страна, последиците от това са идентични с тези на отказа, КЕВР обосновано е приела, че Становище № 4392481/2019 за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа представлява по същество отказ да бъде присъединен обекта.

Относно изложеното в Становище № 4392481/2019 за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа е посочено, че за следващите две години не се предвижда повишаване на капацитета на електроразпределителната мрежа и няма възможност за присъединяване на обекта на [фирма], тъй като въздушен електропровод 20 kV „Българин“ от п/ст „Х.“ е с изчерпан капацитет и при присъединяването на обекта би се предизвикало недопустимо

повишаване на напрежението и нарушение качеството на електрическата енергия. Съдът намира този извод за неправилен, с оглед задълженията на лицензианта, притежаващ Лицензия № Л-140-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“.

Съгласно разпоредба на т. 3.1.7 лицензиантът се задължава да развива мрежата като планира необходимите инвестиции в съответствие с принципа на икономическата целесъобразност и при икономически обосновани разходи с оглед задоволяване търсенето на електрическа енергия на територията на лицензията и осигуряване на транспортирането на електрическата енергия до потребителите. Разпоредбата на т.3.4.1 задължава лицензиантът да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията на закона.

В случая електроразпределителното дружество се позовава на причини от технически характер, а именно, че капацитетът на извода е изчерпан преди присъединяване на новата Ф. и в случай, че бъде изградена Ф. ще се нарушат изискванията за качеството на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по БДС), доставяна до вече присъединени към мрежата обекти на клиенти.

Посоченото се потвърждава и от заключението на СТЕ, в частта касаеща изводите относно присъединяването към мрежа Средно ниво. Съдът намира обаче, че заключеното на вещото лице, в частта му относно изводите за присъединяване на Ф. към мрежа Средно напрежение, е ирелевантно за разглеждания спор, тъй като Ф. до 30 kW, каквато е настоящата се присъединяват на мрежа Ниско напрежение, а не на мрежа Средно напрежение. За последната следва да е налице съгласувателна процедура по реда чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 и същата касае редът за присъединяване на електрически централи, извън тези уредени по ЗЕВИ.

Видно от останалата част на заключението, вещото лице е посочило, че при присъединяване на Ф. на ниво Ниско напрежение изискването за качеството на електрическата енергия няма да бъдат нарушение.

При това положение, съдът намира че „Ф. 30 kWp“, предвидена за изграждане по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ IV-163 и в УПИ VI-163, в кв. 26 на [населено място], [община], област Х., заявен за присъединяване от [фирма] отговаря на законовите изисквания за присъединяване по реда на чл. 24, ал. 1 от ЗЕВИ и е следвало да бъде присъединено. Следва да се посочи, че прекратяване на процедурата или отказът за присъединяване по причини, различни от формулираните в закона, може да се разглежда като нарушаване на изискването за равнопоставеност по т. 3.4.1. от лицензията, тъй като лицето, което заявява присъединяване е поставено в неравнопоставено положение спрямо предходни заявители, само защото заявлението му е подадено след техните.

С оглед изложеното дотук, оспореното Решение № Ж-437/02.07.2020 г. на КЕВР се явява законосъобразно на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени

разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева за настоящата инстанция.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София -град, III отделение, 60-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата [фирма] ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № Ж-437/02.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Е. ЮГ“ ЕАД ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: